

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

14 януари 2015 година *

„Връщане на делото за ново разглеждане след отмяна — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните — Регламент (ЕО)

№ 881/2002 — Замразяване на средствата и на икономическите ресурси на лице, включено в изготвен от орган на Организацията на обединените нации списък — Включване на това лице в списъка в приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 — Жалба за отмяна — Допустимост —

Срок за обжалване — Надвишаване — Извинима грешка — Основни права — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Зачитане на правото на собственост — Право на зачитане на личния и семеен живот“

По дело T-127/09 RENV,

Abdulbasit Abdulrahim, с местожителство в Лондон (Обединеното кралство), за който се явяват P. Moser, QC, E. Grieves, barrister, H. Miller и R. Graham, solicitors,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват E. Finnegan и G. Étienne, в качеството на представители,

и

Европейска комисия, за която се явяват E. Paasivirta и G. Valero Jordana, в качеството на представители,

ответник,

с предмет първоначално, от една страна, искане за частична отмяна на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета от 27 май 2002 година за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 467/2001 на Съвета за забрана на износа на някои стоки и услуги за Афганистан, за засилване на забраната на полети и удължаване на замразяването на средства и други финансови ресурси по отношение на талибаните в Афганистан (ОВ L 139, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 189), изменен с Регламент (ЕО) № 1330/2008 на Комисията от 22 декември 2008 година за изменение за сто и трети път на Регламент № 881/2002 (ОВ L 345, стр. 60), или за отмяна на последния регламент в частта му относно жалбоподателя и от друга страна, искане за обезщетение за вредите, които се твърди, че са претърпени в резултат от тези актове

* Език на производството: английски.

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: S. Papasavvas, председател, N. J. Forwood (докладчик) и E. Vīeliūnas, съдии,

секретар: S. Spyropoulos, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 февруари 2014 г.,

постанови настоящото

Решение

Фактическа обстановка и производство преди връщането на делото за ново разглеждане

- 1 На 21 октомври 2008 г. името на жалбоподателя, г-н Abdulbasit Abdulrahim, е добавено в списъка, изготвен от Комитета по санкциите, учреден съгласно Резолюция 1267 (1999) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации от 15 октомври 1999 г. относно положението в Афганистан (наричани по-нататък съответно „списъкът на Комитета по санкциите“ и „Комитетът по санкциите“). Във връзка с добавянето му в списъка е публикувано прессъобщение SC/9481 на Комитета по санкциите от 23 октомври 2008 г.
- 2 Поради това с Регламент (ЕО) № 1330/2008 на Комисията от 22 декември 2008 година за изменение за сто и трети път на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните (ОВ L 345, стр. 60), името на г-н Abdulrahim е добавено в списъка на физическите лица и образуванията, чиито средства и други икономически ресурси трябва да бъдат замразени в съответствие с Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета от 27 май 2002 година за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 467/2001 на Съвета за забрана на износа на някои стоки и услуги за Афганистан, за засилване на забраната на полети и удължаване на замразяването на средства и други финансови ресурси по отношение на талибаните в Афганистан (ОВ L 139, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 189) (наричан по-нататък „спорният списък“).
- 3 В точка 1 от приложението към Регламент № 1330/2008 добавянето на името на г-н Abdulrahim е мотивирано по следния начин:

„[...] Друга информация: а) [...]; б) замесен в събирането на средства от името на Либийската ислямска бойна група (ЛИБГ); в) заемал е високи позиции в [Либийската ислямска бойна група] в Обединеното кралство; г) свързан с директорите на фондацията SANABEL, Ghuma Abd'rabbah, Taher Nasuf и Abdulbaqi Mohammed Khaled, както и с членове на [Либийската ислямска бойна група] в Обединеното кралство, включително Ismail Kamoka, високопоставен член на [Либийската ислямска бойна група] в Обединеното кралство, който е признат за виновен и осъден в Обединеното кралство през юни 2007 г., въз основа на обвинения за финансиране на терористична дейност“.
- 4 В съображение 5 от Регламент № 1330/2008 се посочва, че „[т]ъй като списъкът [на Комитета по санкциите] не осигурява актуалните адреси на въпросните физически лица, в *Официален вестник на Европейския съюз* трябва да бъде публикувано обявление, така че заинтересованите лица да могат да се свържат с Комисията и тя да може впоследствие да предаде основанията,

на които се базира този регламент, на въпросните физически лица, да им осигури възможност да изпатят мнения по тези основания, и да направи преглед на регламента, с оглед на мненията и възможността за наличие на допълнителна информация“. Въпросното обявление е публикувано в Официален вестник на 30 декември 2008 г. (С 330, стр. 106).

- 5 Г-н Abdulrahim подава срещу Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности жалба, чийто подписан оригинал постъпва в секретариата на Общия съд на 15 април 2009 г., като иска по същество, от една страна, отмяна на Регламент № 881/2002, изменен с Регламент № 1330/2008, или отмяна на последния регламент, доколкото тези актове се отнасят до него, и от друга страна, обезщетение за вредите, които той твърди, че е претърпял в резултат от тези актове. По жалбата е образувано дело с номер T-127/09.
- 6 След като Комисията узнава адреса на г-н Abdulrahim вследствие на връчването на жалбата, с писмо от 3 юли 2009 г. тя го уведомява за мотивите за включването му в спорния списък. Приложението към това писмо, озаглавено „Мотиви за включването“ (наричано по-нататък „изложението на мотивите“), гласи следното:

„Abdulbasit Abdulrahim [...] е включен [в списъка на Комитета по санкциите] на 21 октомври 2008 г. съгласно параграфи 1 и 2 от Резолюция 1822 (2008) [на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации] като лице, свързано с Либийската ислямска бойна група (ЛИБГ), тъй като е участвал във финансирането, организацията, подпомагането, подготовката или извършването на действия или дейности от страна на, с участието на, от името или за сметка на това образувание или с цел оказване на подкрепа на това образувание.

Допълнителна информация Либийската ислямска бойна група (ЛИБГ [...]) е крайна ислямистка групировка, създадена през 1990 г. Първоначалната цел на [Либийската ислямска бойна група] е да се смени режимът на полковник Кадафи със строга ислямска държава. През 90-те години [Либийската ислямска бойна група] организира редица акции на територията на Либия, включително опита за покушение срещу полковник Кадафи през 1996 г. Вследствие на действията на либийското правителство, довели до смъртта или задържането на известен брой членове на [Либийската ислямска бойна група], много от членовете ѝ напускат Либия. На 3 ноември 2007 г. [Либийската ислямска бойна група] официално се слива с Ал Кайда. За сливането се съобщава на джихадистки уеб сайт, свързан с Ал Кайда (медийната група Ал Сахеб). За сливането е съобщено с два видео клипа: в първия — от заместник-командващия на Ал Кайда, Ayman Al-Zawahiri, а във втория — от Abu Laith Al Libi, който в онзи момент е важен член на [Либийската ислямска бойна група] и важен муджахидински ръководител и учител за Ал Кайда в Афганистан; Abu Laith Al Libi е убит при ракетен удар на американската армия през януари 2008 г. [Либийската ислямска бойна група] е част от движението Ал Кайда, което продължава да застрашава глобалните мир и сигурност. Вследствие от това на 6 октомври 2001 г. Организацията на обединените нации добавя [Либийската ислямска бойна група] в консолидирания списък на образуванията, свързани с Ал Кайда. В Обединеното кралство [Либийската ислямска бойна група] е забранена като терористична организация с Terrorism Act 2000, считано от 14 октомври 2005 г. Поради съзнателното си участие в организация, свързана с Ал Кайда, и в терористичните ѝ действия [г-н Abdulrahim] отговаря на критериите за посочване от [Комитета по санкциите]. Съгласно данните, с които разполага правителството на Обединеното кралство, Abdulbasit Abdulrahim се смята за ислямистки екстремист, участващ в свързани с тероризма дейности. Той вече е заемал високи позиции в Либийската ислямска бойна група и поддържа тесен контакт с висшите ръководители на тази организация в Обединеното кралство. Г-н Abdulrahim е в тесни връзки с директорите на фондация Sanabel — либийска организация с нестопанска цел, която Организацията на Обединените нации посочва като източник на финансиране на [Либийската ислямска бойна група] [...]. Той също така е тясно свързан с Ghuma Abd'rabbah, Tahir Nassuf и Abdulbaqi Mohammed Khaled, които все още се посочват от Организацията на обединените нации като

свързани с терористична дейност лица [...]. Сред лицата, които поддържат тесни връзки с г-н Abdulrahim, е Ismail Kamoka, един от ръководителите на [Либийската ислямска бойна група] в Обединеното кралство. На 11 юни 2007 г. в Обединеното кралство г-н Камока се признава за виновен по обвинение, че е „склучил споразумение или по друг начин е свързан със споразумение с оглед предоставянето на имущество на друго лице в противоречие с член 17 от Terrorism Act 2000“. Престъпното деяние се изразява в това, че г-н Камока и други две лица „на или преди 3 октомври 2005 г. са склучили споразумение или по друг начин са били свързани със споразумение, вследствие на което на други лица е било или е трябвало да бъде предоставено имущество, при положение че са знаели или са имали основания да предполагат, че това имущество ще бъде или би могло да бъде използвано за терористична дейност“. Г-н Камока е осъден на три години и девет месеца лишаване от свобода. [...].“

- 7 Така изпратеното от Комисията изложение на мотивите съответства на „обобщението на мотивите“, приложено към писмата, които Министерството на външните работи и работите на Общността на нациите на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (UK Foreign and Commonwealth Office, наричано по-нататък „FCO“) изпраща на г-н Abdulrahim на 5 ноември 2008 г. и 23 февруари 2009 г. То съответства и на „обобщението на мотивите“, въз основа на което г-н Abdulrahim е включен в списъка на Комитета по санкциите, публикуван на 9 март 2009 г.
- 8 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на 30 юли 2009 г., Комисията повдига възражение за недопустимост съгласно член 114 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 9 В отговор на писмото на Комисията от 3 юли 2009 г. адвокатите на г-н Abdulrahim изпращат на 19 август 2009 г. писмо с поредица от приложения, с които се цели да се оборят твърденията на Комисията.
- 10 С определение от 17 декември 2009 г. Общият съд (седми състав) постановява, че ще се произнесе по възражението за недопустимост и по съдебните разноски с решението по същество.
- 11 С определение на председателя на седми състав на Общия съд от 26 октомври 2009 г. на г-н Abdulrahim е предоставена правна помощ и г-н J. Jones и г-жа M. Arani са определени за негови представители. С определение на председателя на седми състав на Общия съд от 14 април 2010 г. посоченото определение от 26 октомври 2009 г. е изменено в частта, в която г-н Jones и г-жа Arani са определени за адвокати, които да представляват г-н Abdulrahim. В точка 2 от диспозитива на новото определение г-н H. Miller и г-н E. Grieves са определени за адвокати, които да представляват г-н Abdulrahim, считано от 11 март 2010 г.
- 12 С акт от 3 март 2010 г. председателят на седми състав на Общия съд отказва да включи в преписката „допълнителна писмена защита“ на Съвета, постъпила в секретариата на Общия съд на 5 февруари 2010 г. Съветът възразява срещу това решение с писмо от 16 март 2010 г.
- 13 След промяна в съставите на Общия съд в началото на новата съдебна година, съдията докладчик е включен във втори състав, на който вследствие на това е разпределено настоящото дело.
- 14 На 22 декември 2010 г. Комитетът по санкциите решава да заличи името на г-н Abdulrahim от изготвения от него списък.
- 15 На 6 януари 2011 г. адвокатите на г-н Abdulrahim отправят писмено искане до Комисията за заличаване на името му от спорния списък.

- 16 С Регламент (ЕС) № 36/2011 на Комисията от 18 януари 2011 година за изменение за 143-ти път на Регламент (ЕО) № 881/2002 (ОВ L 14, стр. 11 и поправка в L 36 от 10.2.2011 г., стр. 12) името на г-н Abdulrahim е заличено от спорния списък.
- 17 На 9 март 2011 г. г-н Abdulrahim подава в секретариата на Общия съд допълнителна молба за правна помощ съгласно член 94 от Процедурния правилник, за да може да продължи да поддържа жалбата си. Молбата е уважена частично с определение на председателя на втори състав на Общия съд от 10 юни 2011 г.
- 18 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 27 юли 2011 г., Комисията предоставя на Общия съд препис от Регламент № 36/2011.
- 19 С писмо на секретариата на Общия съд от 17 ноември 2011 г. страните са поканени да представят писмени становища по последиците, които трябва да се изведат от приемането на Регламент № 36/2011, по-специално с оглед на предмета на жалбата. Страните изпълняват искането в предвидените срокове.
- 20 С определение от 28 февруари 2012 г. (наричано по-нататък „определението за липса на основание за произнасяне по същество“) Общият съд (втори състав) постановява, че е отпаднало основанието за произнасяне по същество по жалбата за отмяна, без поради това да е необходимо предварително да се разглежда допустимостта ѝ. Що се отнася до иска за обезщетение, Общият съд го отхвърля, като приема, че във всички случаи той е явно неоснователен. Също така Общият съд, от една страна, разпределя съдебните разноски във връзка с жалбата за отмяна и от друга страна, осъжда г-н Abdulrahim да заплати всички съдебни разноски във връзка с иска за обезщетение.
- 21 На 13 май 2012 г. г-н Abdulrahim подава в секретариата на Съда жалба срещу определението за липса на основание за произнасяне по същество.
- 22 С Решение от 28 май 2013 г. по дело Abdulrahim/Съвет и Комисия (С-239/12 Р, наричано по-нататък „решението за връщане на делото“) Съдът отменя определението за липса на основание за произнасяне по същество в частта, в която се постановява, че е отпаднало основанието за произнасяне по същество по жалбата за отмяна, връща делото на Общия съд, за да се произнесе отново по жалбата за отмяна на г-н Abdulrahim, и не се произнася по съдебните разноски. Съдът приема по същество, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е заключил, че след приемането на Регламент № 36/2011 г-н Abdulrahim вече няма правен интерес да иска отмяна.

Производство и искания на страните след връщането на делото

- 23 Делото е разпределено на втори състав на Общия съд. След промяна в съставите на Общия съд в началото на новата съдебна година, съдията докладчик е включен в трети състав, на който вследствие на това е разпределено настоящото дело.
- 24 В съответствие с член 119, параграф 1 от Процедурния правилник страните представят писмени становища.
- 25 В становището си, постъпило в секретариата на Общия съд на 13 август 2013 г., г-н Abdulrahim моли Общия съд:

— да отмени Регламент № 1330/2008 в отнасящата се до него част,

— да му присъди съдебните разноски, направени по производството пред Общия съд както преди, така и след връщането на делото от Съда, и във всички случаи да му присъди разноските по производството пред Съда.

- 26 В становището си, постъпило в секретариата на Общия съд на 30 септември 2013 г., Съветът моли Общия съд да отхвърли жалбата за отмяна като недопустима и да осъди г-н Abdulrahim да заплати съдебните разноски.
- 27 В становището си, постъпило в секретариата на Общия съд на 27 септември 2013 г., Комисията моли Общия съд да отхвърли жалбата за отмяна като недопустима и да осъди г-н Abdulrahim да заплати съдебните разноски.
- 28 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (трети състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия по член 64 от Процедурния правилник приканва ответниците да представят при необходимост всички данни и доказателства, независимо дали са поверителни, с които тези институции биха могли да разполагат във връзка с твърдените в изложението на мотивите на Комитета по санкциите факти и които те считат за релевантни за съдебния контрол, който Общият съд трябва да упражни при условията и ограниченията, установени от Съда в Решение от 18 юли 2013 г. по дело Комисия и др./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, наричано по-нататък „Решение по дело Kadi II“). Страните изпълняват това искане в определените срокове.
- 29 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 4 февруари 2014 г., след което е приключена устната фаза на производството и делото е обявено за решаване.

От фактическа страна

- 30 Г-н Abdulrahim посочва, че е гражданин на Обединеното кралство, роден в Либия, и че по искане на Обединеното кралство е включен най-напред в списъка на Комитета по санкциите, а впоследствие в спорния списък като лице, заподозряно в оказване на подкрепа на терористична дейност. В писмо на FCO от 5 ноември 2008 г. включването му в списъка първоначално се мотивирало с факта, че бил член на Либийската ислямска бойна група (наричана по-нататък „ЛИБГ“), че това образуване било свързано с Ал Кайда и че поради това той отговарял на критериите за посочване от Комитета по санкциите. От 4 ноември 2009 г. насам обаче FCO положило активни усилия за заличаването на името на г-н Abdulrahim от списъка на Комитета по санкциите.
- 31 Освен това г-н Abdulrahim твърди, че срещу него никога не е имало наказателно преследване в Обединеното кралство или другаде за твърдяното му участие в мрежата на Ал Кайда или в терористична дейност. Следователно никога не му била предоставена възможност да докаже невинността си.

От правна страна

По обхвата на настоящата жалба след връщането на делото от Съда

- 32 Както основателно отбелязва Съветът, частта от определението за липса на основание за произнасяне по същество, в която Общият съд се произнася по иска за обезщетение и по направените във връзка с него съдебни разноски, не е била обжалвана и следователно е придобила сила на пресъдено нещо. Поради това Общият съд следва да се произнесе само по искането за отмяна.

По допустимостта на жалбата

- 33 В случая е безспорно, че двумесечният срок за обжалване, предвиден в член 230, пета алинея ЕО, изчислен от страните, считано от края на четиринадесетия ден след публикуването на Регламент № 1330/2008 в Официален вестник в съответствие с член 102, параграф 1 от Процедурния правилник, и удължен еднократно със срок от 10 дни поради отдалеченост съгласно член 102, параграф 2 от посочения правилник, изтича на 16 март 2009 г.
- 34 Също така е безспорно, че препис от подписаната жалба и от приложенията към нея е получен по факс в секретариата на Общия съд на 16 март 2009 г., че заверените преписи от тази жалба са получени в секретариата на 26 март 2009 г., както и екземпляр от нея, на който е положен нов подпис, различен от този на получения по факс препис, и че подписаният оригинал на жалбата е получен в секретариата на Общия съд на 15 април 2009 г., тоест след изтичането на десетдневния срок от получаването по факс, предвиден в член 43, параграф 6 от Процедурния правилник.
- 35 Следователно с оглед на посочените разпоредби жалбата е подадена след изтичане на срока.
- 36 Жалбата явно е подадена след изтичане на срока и ако вместо да се изчислява, считано от публикуването на Регламент № 1330/2008 в Официален вестник на 23 декември 2008 г., както са постъпили страните в писмените си изявление, срокът се изчислява от датата на известието до заинтересованите лица, публикувано в Официален вестник на 30 декември 2008 г. (вж. точка 4 по-горе), както постановява Съдът в Решение от 23 април 2013 г. по дело Gbagbo и др./Съвет (С-478/11 Р—С-482/11 Р, точки 53—59).
- 37 При все това, видно от данните по преписката и от обясненията на г-н Abdulrahim, изложени по-специално в писмо до секретариата на Общия съд от 8 май 2009 г. и подкрепени с приложения към него доказателства, адвокатите на г-н Abdulrahim са се обърнали към пощенска служба, която принадлежи към традиционния пощенски оператор в Обединеното кралство (наричана по-нататък „пощенската служба“), на 16 март 2009 г. към 17 часа, за да бъдат изпратени подписаният оригинал на жалбата и заверените му преписи в секретариата на Общия съд в Люксембург. Видимо пощенският адрес на секретариата е написан правилно на използвания за тази цел плик на пощенската служба и цената за услугата, а именно 37,29 британски лири (GBP), е надлежно платена.
- 38 След като на 25 март 2009 г. адвокатите на г-н Abdulrahim са предупредени по телефона от секретариата на Общия съд, че последният все още не е получил поверените на пощенската служба документи, на същия ден те изпращат на секретариата нови заверени преписи от жалбата по международната куриерска служба DHL. Същевременно те изпращат на секретариата на Общия съд екземпляр от жалбата, на който е положен нов саморъчен подпис, който обаче е различен от този на оригинала. Тези документи са получени в секретариата на Общия съд на 26 март 2009 г.
- 39 Впоследствие става ясно, че по неизвестна причина пощенската служба не е изпратила съответните документи, които без допълнително обяснение са върнати на адвокатите на г-н Abdulrahim на 14 април 2009 г. Поради това на същия ден те отново се обръщат към DHL, което още на следващия ден изпраща подписания оригинал на жалбата на секретариата на Общия съд.
- 40 В посоченото по-горе определение относно правната помощ от 26 октомври 2009 г. председателят на седми състав на Общия съд приема, че не би могло да се изключи вероятността тези данни и обяснения да доказват наличието на случайно събитие или непреодолима сила по смисъла на член 45 от Статута на Съда, или на извинима грешка, поради

които г-н Abdulrahim е бил възпрепятстван да депозира подписания оригинал на жалбата в секретариата на Общия съд в предвидения в член 43, параграф 6 от Процедурния правилник десетдневен срок от изпращането по факс на копие от оригинала.

- 41 Съветът и Комисията поддържат обаче, че изтъкнатите от г-н Abdulrahim обстоятелства не би могло да се приемат за извънредни обстоятелства, случайно събитие или непреодолима сила по смисъла на член 45, втора алинея от Статута на Съда и на постоянната съдебна практика.
- 42 Първо, г-н Abdulrahim избрал най-ненадеждната услуга на пощенската служба по отношение на сроковете за доставяне и възможността за проследяване на пратката. Всъщност, видно от разписката, приложена към писмото на адвокатите му от 8 май 2009 г., избраната услуга не включвала проследяване на пратката. Освен това съгласно уебсайта на пощенската служба за извършването на тази услуга бил необходим срок от поне четири дни, при положение че другите две услуги, предлагани от това дружество, включвали проследяване на пратката и се извършвали в срок от един до три дни.
- 43 Второ, г-н Abdulrahim не проверил в секретариата на Общия съд дали оригиналът на жалбата действително е постъпил преди изтичането на срока. Той реагирал едва след телефонното обаждане от секретариата. В този момент обаче, а именно в последния ден преди изтичането на срока, било вече прекалено късно да получи обратно оригинала на жалбата от пощенската служба и да го изпрати в срок на Общия съд.
- 44 Според Комисията при тези обстоятелства г-н Abdulrahim не би могъл да оправдава просрочието на жалбата си с лошо функциониране на или неизпълнение от страна на пощенската служба.
- 45 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика член 45 от Статута на Съда се прилага в случай на извънредни затруднения, които не зависят от волята на лицето и изглежда, не могат да бъдат избегнати, дори и да бъде положена необходимата грижа (Решение на Съда от 9 февруари 1984 г. по дело Acciaierie e Ferriere Busseni/Комисия, 284/82, Recueil, стр. 557, точка 11, Решение от 26 ноември 1985 г. по дело Cockerill-Sambre/Комисия, 42/85, Recueil, стр. 3749, точка 10 и Определение на Съда от 8 ноември 2007 г. по дело Белгия/Комисия, С-242/07 Р, Сборник, стр. I-9757, точки 16 и 17). Съдът припомни неотдавна, че задача на заинтересованото лице е да докаже, от една страна, че извънредни и непредвидими, външни за него обстоятелства са го поставили в невъзможност да спази срока за обжалване по член 263, шеста алинея ДФЕС и от друга, че не е можело да се предпази от последиците от тези обстоятелства, като вземе подходящи мерки, без да прави прекалени жертви (Решение по дело Gbagbo и др./Съвет, посочено по-горе, точка 72). По-конкретно икономическият оператор трябва да наблюдава грижливо хода на започнатото производство, и по-специално да полага необходимото старание за спазване на предвидените срокове (вж. Решение на Съда от 22 септември 2011 г. по дело Bell & Ross/СХВП, С-426/10 Р, Сборник, стр. I-8849, точка 48 и цитираната съдебна практика).
- 46 В случая, видно от изложените в точки 37—39 по-горе факти и обстоятелства и от данните по преписката, адвокатите на г-н Abdulrahim са положили дължимата грижа, и по-специално са спазили точно точка 7 от Практическите указания към страните, съгласно която подписаният оригинал следва да се изпрати „незабавно, непосредствено след изпращането на копието [по факс]“. Всъщност подписаният оригинал на жалбата е предаден на пощенската служба на 16 март 2009 г., тоест в същия ден, в който преписът е изпратен по факс.
- 47 Освен това според Общия съд адвокатите са могли основателно да очакват, че посоченият подписан оригинал ще бъде получен в секретариата в срок, по-кратък от предвидения за тази цел десетдневен срок, считано от 16 март 2009 г. Всъщност в това отношение те са се обърнали към известна като надеждна служба, принадлежаща към традиционния пощенски оператор в

Обединеното кралство. Впрочем на уебсайта си пощенската служба посочва, че в рамките на ползваната от адвокатите на г-н Abdulrahim стандартна услуга по принцип предлага изпращане на пратки за Люксембург в срок от четири до шест дни, тоест в срок, който е много по-кратък от предвидения десетдневен такъв и който им оставя достатъчен предпазен марж.

- 48 Безспорно, както отбелязват Комисията и Съветът, пощенската служба предлага две други услуги за доставка на международни пощенски пратки, които са значително по-скъпи и по принцип включват доставката на такива пратки в срок от два до три дни, както и възможността за тяхното проследяване (tracking).
- 49 Не би могло обаче да се изисква от жалбоподател, още повече когато, както в случая, му е предоставена правна помощ, да избира най-скъпата предлагана от пощенски оператор услуга за доставка на международни пощенски пратки, при положение че по принцип изглежда възможно и с предлагана от оператора услуга на по-ниска цена подписаният оригинал на жалбата да бъде получен в секретариата на Общия съд в предвидения срок.
- 50 Обстоятелството, че адвокатите на г-н Abdulrahim не са се свързали със секретариата на Общия съд, за да се уверят, че подписаният оригинал на жалбата действително е получен, не е определящо съгласно съдебната практика, която не изисква конкретното извършване на такива действия, особено като се има предвид, че по принцип сроковете са предвидени, за да бъдат използвани до последния момент (Решение на Съда от 19 април 1988 г. по дело Inter-Kom, 71/87, Recueil, стр. 1979, точка 20 и Решение на Общия съд от 20 юни 2006 г. по дело Гърция/Комисия, T-251/04, непубликувано в Сборника, точка 53).
- 51 Във всички случаи след предаването на подписания оригинал на жалбата на пощенската служба адвокатите на г-н Abdulrahim не са могли да направят нищо повече, за да предотвратят последиците от неизпълнението от страна на тази служба, тъй като в резултат от последното оригиналът е бил „изгубен“ и следователно, независимо от положените от адвокатите усилия или дължимата грижа, вече не е могло да бъде получен обратно и изпратен по друг начин на секретариата на Общия съд.
- 52 По-конкретно на 25 март 2009 г. и на непосредствено предхождащите тази дата дни, ако не са възнамерявали просто да чакат, надявайки се пощенската служба да намери и достави своевременно изгубения оригинал, адвокатите на г-н Abdulrahim на практика са разполагали само с един-единствен „изход“, за да се опитат да предотвратят последиците от неизпълнението на пощенската служба, а именно да изпратят директно на секретариата на Общия съд екземпляр от жалбата с нов саморъчен подпис на мястото на предходния изгубен оригинал. Те са направили именно това, както посочват в хода на съдебното заседание.
- 53 Според Общия съд при тези обстоятелства адвокатите на г-н Abdulrahim са положили дължимата грижа, за да се опитат да предотвратят последиците от неволната загуба на подписания оригинал на жалбата и следователно да спазят предвидените срокове.
- 54 Ето защо в случая са налице обстоятелствата, които съгласно съдебната практика съставляват случайно събитие, тъй като пропускането на срока за обжалване се дължи изцяло и изключително на останало неизяснено лошо функциониране на или неизпълнение от страна на пощенската служба, което не може да бъде нормално предвидено и за предотвратяването на последиците от което е положена дължимата грижа.
- 55 От всички изложени по-горе съображения следва, че трябва да бъде отхвърлено възражението за недопустимост, повдигнато от Комисията и подкрепено от Съвета.

По допустимостта на писменото становище, представено от г-н Abdulrahim след връщането на делото

- 56 Съветът отбелязва, че становището на г-н Abdulrahim по по-нататъшния ход на делото е изпратено на Общия съд с електронна поща на 26 юли 2013 г., при положение че според Съвета подписаният оригинал на това становище е постъпил след изтичане на десетдневния срок, предвиден в член 43, параграф 6 от Процедурния правилник. Следователно се приемало, че становището е постъпило на 13 август 2013 г. Поради това Съветът смята, че това становище е недопустимо, тъй като е представено след изтичане на двумесечния срок, предвиден в член 119, параграф 1, буква а) от Процедурния правилник.
- 57 В това отношение Съветът се основава на схващането, че на 13 август 2013 г. вече е бил изтекъл двумесечният срок, считано от деня, в който на заинтересованото лице е връчено решението за връщане на делото, удължен еднократно със срок от 10 дни поради отдалеченост.
- 58 От данните по преписката е видно обаче, че този срок на практика е изтекъл на посочения ден, а именно на 13 август 2013 г. Всъщност решението за връщане на делото е връчено на г-н Abdulrahim, като му е било изпратено с препоръчана пощенска пратка, а той е потвърдил получаването на 3 юни 2013 г. Следователно срокът по член 119, параграф 1, буква а) от Процедурния правилник, удължен еднократно със срок от 10 дни поради отдалеченост, е изтекъл на 13 август 2013 г.
- 59 Ето защо писменото становище на г-н Abdulrahim действително е представено в секретариата на Общия съд на последния ден от посочения срок и не следва да се отхвърля като недопустимо.

По съществуването на жалбата за отмяна

- 60 Формално г-н Abdulrahim представя четири правни основания в подкрепа на жалбата за отмяна. Първото е свързано с нарушение на правото му да бъде изслушан. Второто е свързано с нарушение на правото му на ефективно средство за защита и/или на правото му на справедлив съдебен процес, установени в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (ЕКПЧ), и закрепени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Третото е свързано с нарушение на правото му мирно да се ползва от своята собственост. Четвъртото е свързано с нарушение на правото му на зачитане на личния и семеен живот.
- 61 По същество Съдът е посочил също в точка 75 от решението за връщане на делото, че г-н Abdulrahim не само е изтъкнал правни основания, изведени от нарушение на правото на защита, но „е оспорил и твърдението, че е свързан с Ал Кайда“, и „поддържа, че е включен в спорния списък само защото е бил част от общност на либийски бежанци, някои от които според властите на Обединеното кралство са били замесени в терористични дейности“.
- 62 Що се отнася обаче до съдебното производство, Съдът е постановил в Решение по дело Kadi II (точка 119), че когато засегнатото лице оспорва законосъобразността на решението за вписване или запазване на името му в спорния списък, съдът на Съюза трябва, в рамките на контрола за законосъобразност на съображенията, на които се основава такова решение, по-специално да се увери, че то почива на достатъчно солидна фактическа база. Това предполага проверка на твърдените фактически обстоятелства, съдържащи се в изложението на мотивите, което е в основата на решението, така че съдебният контрол да не се свежда до преценка на абстрактната вероятност на посочените мотиви, а да включи въпроса дали тези мотиви, или поне онзи от тях, считан сам по себе си за достатъчен да обоснове същото това решение, са обосновани.

- 63 За целта съдът на Съюза трябва да извърши тази проверка, като при необходимост поиска от компетентния орган на Съюза да представи данни или доказателства, поверителни или не, които са от значение за целите на нейното извършване (Решение по дело Kadi II, точка 120; вж. също по аналогия Решение на Съда от 4 юни 2013 г. по дело ZZ, C-300/11, точка 59). Общият съд е извършил процесуално-организационното действие, посочено в точка 28 по-горе, именно за да се съобрази в настоящия случай с правилата, които Съдът е установил за упражнявания от съдилищата на Съюза контрол.
- 64 Именно компетентният орган на Съюза следва в случай на оспорване да установи основателността на мотивите, приети срещу засегнатото лице, а не това лице да представя отрицателни доказателства относно липсата на основателност на тези мотиви (Решение по дело Kadi II, точка 121).
- 65 За целта не се изисква посоченият орган да представя пред съда на Съюза всички данни и доказателства относно твърдените мотиви в изложението, представено от Комитета по санкциите. Все пак е важно представените данни или доказателства да подкрепят приетите срещу засегнатото лице мотиви (Решение по дело Kadi II, точка 122).
- 66 Ако компетентният орган на Съюза не е в състояние да удовлетвори искането на съда на Съюза, последният следва при това положение да се основе единствено на данните и доказателствата, които са му били съобщени, а именно в случая указанията, съдържащи се в изложението на мотивите, представено от Комитета по санкциите, становището и оневиняващите доказателства, представени от засегнатото лице, както и отговора на компетентния орган на Съюза на това становище. Ако тези данни и доказателства не позволяват да се установи основателността на даден мотив, съдът на Съюза го извежда от кръга на подкрепящите съображения на разглежданото решение за вписване или запазване на вписването (Решение по дело Kadi II, точка 123).
- 67 Ако обаче компетентният орган на Съюза представи релевантни данни или доказателства, съдът на Съюза трябва да провери дали твърдените факти са точно установени с оглед на тези данни или доказателства и да прецени доказателствената им сила в зависимост от обстоятелствата по случая и с оглед на евентуално представеното, по-специално от засегнатото лице, във връзка с тях становище (Решение по дело Kadi II, точка 124), като приложи при необходимост механизми, позволяващи да бъдат съвместени, от една страна, оправданият стремеж за гарантиране на сигурността, що се отнася до естеството и източниците на сведенията, които са били взети предвид за приемането на съответния акт, и от друга страна, необходимостта на частноправния субект да бъде в достатъчна степен гарантирано зачитането на неговите процесуални права, в съответствие с подхода, възприет от Съда в точки 125—129 от Решение по дело Kadi II.
- 68 Предвид превантивния характер на разглежданите ограничителни мерки, ако в рамките на своя контрол за законосъобразност на обжалваното решение, определен в точки 117—129 от Решение по дело Kadi II, съдът на Съюза приеме, че поне един от мотивите, посочени в изложението, представено от Комитета по санкциите, е достатъчно точен и конкретен, че е подкрепен с доказателства и сам по себе си представлява достатъчно основание за поддържането на това решение, обстоятелството, че други мотиви не са такива, не би могло да обоснове отмяната на споменатия акт. В обратната хипотеза той ще отмени обжалвания акт (Решение по дело Kadi II, точка 130).
- 69 Видно от елементите на предходния анализ, зачитането на правото на защита и правото на ефективен съдебен контрол изисква, от една страна, компетентният орган на Съюза да съобщи на съответното лице изложението на мотивите, представено от Комитета по санкциите, на което се основава решението за вписване или запазване на името на това лице в спорния списък, да му позволи да изложи надлежно своето становище по този повод и да разгледа

грижливо и безпристрастно основателността на твърдените мотиви с оглед на становището и евентуалните оневиняващи доказателства, представени от това лице (Решение по дело Kadi II, точка 135).

- 70 Зачитането на тези права изисква, от друга страна, в случай на съдебно оспорване съдът на Съюза да провери по-специално дали са достатъчно точни и конкретни мотивите, посочени в изложението, представено от Комитета по санкциите, както и при необходимост дали е доказано настъпването на фактите, свързани със съответния мотив, с оглед на данните и доказателствата, които са били съобщени (Решение по дело Kadi II, точка 136).
- 71 За сметка на това обстоятелството, че компетентният орган на Съюза не предоставя достъп на засегнатото лице и впоследствие на съда на Съюза до данните и доказателствата, държани единствено от Комитета по санкциите или съответния член на Организацията на обединените нации (ООН), отнасящи се до изложението на мотивите, което е в основата на разглежданото решение, само по себе си не би могло да залегне в основата на констатация за нарушение на същите тези права. При това положение обаче съдът на Съюза, от който е поискано да контролира фактическата основателност на мотивите, съдържащи се в изложението, представено от Комитета по санкциите, отчитайки становището и оневиняващите доказателства, евентуално представени от засегнатото лице, както и отговора на компетентния орган на Съюза на това становище, няма да има на разположение допълнителни данни или доказателства. Следователно, ако за него е невъзможно да констатира основателността на тези мотиви, последните не биха могли да послужат като основа на обжалваното решение за вписване (Решение по дело Kadi II, точка 137).
- 72 В случая с посочените от Комитета по санкциите в изложението мотиви (вж. точка 6 по-горе) г-н Abdulrahim е упрекнат основно за „съзнателното [му] участие в организация, свързана с Ал Кайда, и в терористичните ѝ действия“, а именно за участието му в ЛИБГ. По-конкретно г-н Abdulrahim е упрекван, първо, че е заемал високи позиции в ЛИБГ, второ, че поддържа тесен контакт с висшите ръководители на ЛИБГ в Обединеното кралство, трето, че е в тесни връзки с директорите на фондация Sanabel, четвърто, че е тясно свързан с Ghuma Abd'rabbah, Tahir Nassuf и Abdulbaqi Mohammed Khaled и пето, че поддържа тесни връзки с Ismail Kamoka.
- 73 Що се отнася, на първо място, до така изтъкнатия срещу г-н Abdulrahim общ мотив, той се основава на двuasпектната обща предпоставка, която е изрично посочена в изложението на мотивите и съгласно която, от една страна, г-н Abdulrahim „участвал“ в ЛИБГ и от друга, тази групировка на първо време се свързала с Ал Кайда, впоследствие се сляла с последната организация, така че всички нейни членове и свързани с нея лица отговаряли на критериите за посочване от Комитета по санкциите като свързани с Ал Кайда лица. Следователно твърдяната връзка на г-н Abdulrahim с Ал Кайда се основава само на връзките му с ЛИБГ, от една страна, и на присъединяването на ЛИБГ към Ал Кайда, с която тя официално се сляла през ноември 2007 г., от друга страна.
- 74 Тази двuasпектна предпоставка обаче не изглежда твърдо установена и основателна с оглед не само на обстоятелствените възражения на г-н Abdulrahim, но и на фактическите констатации, направени самостоятелно от компетентните английски юрисдикции в актове, които г-н Abdulrahim е представил като доказателства по преписката.
- 75 Що се отнася до съществуването на тези възражения, следва по-специално да се вземат предвид писменото изявление („witness statement“) на г-н Abdulrahim от 13 март 2009 г. (приложение 11 към жалбата), писмото на адвокатите му до Комисията от 19 август 2009 г., изпратено в отговор на изложението на мотивите (приложение 4 към писмената реплика по писмената защита на Съвета), и писмото на адвокатите му до Комисията от 16 април 2010 г., изготвено в рамките на производството по преразглеждане на случая на г-н Abdulrahim (приложение 1 към становището на г-н Abdulrahim след връщането на делото).

- 76 В това отношение г-н Abdulrahim поддържа по същество, че никога не е бил свързан с Ал Кайда, Осама бен Ладен или мрежата на талибаните и че по никакъв начин не е свързан с терористична дейност. По отношение на твърдените му връзки с Ал Кайда той посочва по-специално, че е избягал от Либия, тъй като е бил противник на режима на полковник Кадафи и животът му е бил в опасност, поради което в Обединеното кралство му е предоставено убежище. Той твърди, че се е присъединил към ЛИБГ през 1996 г., тъй като тази организация се е противопоставяла на режима на полковник Кадафи и е насърчавала проповядването на исляма, но добавя, че е прекратил всякакви връзки с нея в края на 2000 г. или в началото на 2001 г. Относно твърдяната връзка между ЛИБГ и Ал Кайда той посочва, че само част от „афганистанската група от ЛИБГ“ се е присъединила към Ал Кайда през 2007 г., което било потвърдено от самия Ауман Al-Zawahiri в интервю от 17 април 2008 г. Той заявява, че може да посочи свидетели, които да потвърдят твърденията му, както и да представи експертно становище относно организацията и дейността на ЛИБГ и относно положението в Либия, ако Общият съд намери за необходимо.
- 77 Ако няма други данни или доказателства, на които да се позовават институциите ответници в подкрепа на твърдението за присъединяване на г-н Abdulrahim към ЛИБГ, то това твърдение изглежда надлежно доказано само за периода от 1996 г. до края на 2000 г. или началото на 2001 г., тоест за период, до който не се отнася конкретно твърдението за връзки между ЛИБГ и Ал Кайда, и още по-малко това за сливане на тези две образувания през ноември 2007 г. В това отношение следва да се отбележи, че съгласно твърденията на г-н Abdulrahim при включването на ЛИБГ в списъка на Комитета по санкциите на 6 октомври 2001 г. той вече не е бил член на тази организация от близо година. Следва също така да се изтъкне отдалечеността във времето на периода, за който е доказано участието на г-н Abdulrahim в ЛИБГ, а именно от 1996 г. до края на 2000 г. или началото на 2001 г., и датата на включването му в спорния списък, а именно 22 декември 2008 г. (вж. в този смисъл Решение по дело Kadi II, точка 156).
- 78 Трябва да се вземат предвид и някои актове на компетентните английски юрисдикции, представени като доказателства по преписката от г-н Abdulrahim, тъй като те съдържат релевантни изводи относно ЛИБГ и членовете ѝ; такива са: решението от 27 април 2007 г., DD and AS v. Secretary of State for the Home Department SC/50/2005 and SC/42/2005, на Special Immigration Appeal Commission (SIAC), решението от 14 ноември 2008 г., AU and Others v. Secretary of State of the Home Department [2008] EWHC 2789 (Admin), на High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court и решението от 30 април 2009 г. на AV v. Secretary of State for the Home Department [2009] EWHC 902 (Admin), на High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court (съответно приложения 3, 4 и 5 към писмената реплика по писмената защита на Комисията).
- 79 От една страна, тези актове потвърждават по същество, че поне до март 2004 г. службите за сигурност на Обединеното кралство не са смятали, че ЛИБГ представлява заплаха за националната сигурност, тъй като основната ѝ цел към онзи момент е свалянето на либийското правителство. Така в решението на SIAC се посочва по-специално, че ЛИБГ е забранена като терористична организация в Съедините щати едва през 2004 г., а в Обединеното кралство — на 14 октомври 2005 г.
- 80 От друга страна, от тези актове следва по същество, че според компетентните английски юрисдикции дори след 2001 г. и до 2007 г. и след това не всички, а само част от членовете на ЛИБГ са се свързали със или са се присъединили към Ал Кайда. Следователно тези юрисдикции отказват да приемат, че фактът, че дадено лице е свързано с ЛИБГ, автоматично доказва връзката му с Ал Кайда. Възприетият от тези юрисдикции подход се изразява по-скоро в това да приемат, че е възможно някои членове на ЛИБГ да са приели възгледите на Ал Кайда или да са се свързали с тази организация, докато други са продължили да се съсредоточават

само върху Либия. Ето защо според тези юрисдикции връзките с Ал Кайда следва да се разглеждат във всеки отделен случай въз основа на конкретните действия на всяко заинтересовано лице.

- 81 Следва да се отбележи, че два от тези три акта са постановени преди включването на г-н Abdulrahim в спорния списък.
- 82 При тези обстоятелства само доказаният факт на присъединяването на г-н Abdulrahim към ЛИБГ през периода, за който той признава членството си в тази организация, не е могъл да бъде основание за приемането на равнището на Съюза на ограничителни мерки по отношение на г-н Abdulrahim в качеството му на свързано с Ал Кайда лице.
- 83 На второ място, що се отнася до по-специфичните мотиви за включването на г-н Abdulrahim в списъка, посочени в изложението на мотивите, представено от Комитета по санкциите и възпроизведено в обобщението на мотивите, те или не са достатъчно точни и конкретни, за да отговарят на присъщите за задължението за мотивиране и за ефективния съдебен контрол изисквания, или във всички случаи не са подкрепени с данни или доказателства, позволяващи да се приеме, че са основателни от фактическа гледна точка, при положение че г-н Abdulrahim твърдо и обстойно оспорва наличието на всеки един от тях.
- 84 Така във връзка с първия специфичен мотив, посочен в изложението на мотивите и обобщен в точка 72 по-горе, не са изтъкнати данни или доказателства в подкрепа на залегналото в основата му твърдение, при положение че г-н Abdulrahim отрича да „е заемал високи позиции в ЛИБГ“.
- 85 Що се отнася до втория специфичен мотив, посочен в изложението на мотивите и обобщен в точка 72 по-горе, твърдението, че г-н Abdulrahim „поддържа тесен контакт с висшите ръководители на ЛИБГ в Обединеното кралство“, не е достатъчно точно и конкретно, тъй като не е указана самоличността на съответните лица, нито естеството на тези „тесни контакти“. Във всички случаи то видимо не е надлежно подкрепено с доказателства с оглед на обстойните обяснения на г-н Abdulrahim, обобщени в точка 76 по-горе.
- 86 Във връзка с третия специфичен мотив, посочен в изложението на мотивите и обобщен в точка 72 по-горе, не са изтъкнати данни или доказателства в подкрепа на залегналото в основата му твърдение, при положение че г-н Abdulrahim отрича да „е в тесни връзки с директорите на фондация Sanabel“.
- 87 Що се отнася до четвъртия специфичен мотив, посочен в изложението на мотивите и обобщен в точка 72 по-горе, а именно че г-н Abdulrahim е „тясно свързан с Ghuma Abd'rabbah, Tahir Nassuf и Abdulbaqi Mohammed Khaled“, г-н Abdulrahim посочва по-специално в писменото си изявление от 13 март 2009 г. и в писмото на адвокатите му до Комисията от 19 август 2009 г., че с първото лице има само „социален“ контакт, тъй като двамата са от един и същи регион в Либия, че само веднъж е посещавал дома на второто лице и го е виждал за последен път през 2003 г. или 2004 г. и че третото лице, което е неговият свекър, също е включено неоснователно в спорния списък поради връзките си с ЛИБГ. В писмените си изявления г-н Abdulrahim посочва също, че познава редица членове на либийската изселническа общност в Обединеното кралство, тъй като тази общност е малка и повечето бежанци се познават и си помагат взаимно, но че е невъзможно да знае дали даден неин член е замесен в терористична дейност. При липса на каквато и да е подробна информация за тези три лица, за естеството на връзките им с г-н Abdulrahim и личното им участие в някаква терористична дейност наличието на посочения четвърти специфичен мотив явно не е надлежно доказано.

- 88 Във връзка с петия специфичен мотив, посочен в изложението на мотивите и обобщен в точка 72 по-горе, а именно че г-н Abdulrahim „поддържа тесни връзки с Ismail Kamoka“, който през юни 2007 г. в Обединеното кралство се признал за виновен по обвинение за участие в терористична дейност, г-н Abdulrahim посочва по-специално в писменото си изявление от 13 март 2009 г. и в писмото на адвокатите му до Комисията от 19 август 2009 г., че е срещнал г-н Камока в Саудитска Арабия по време на обучението си в университета, че последният е потърсил убежище в Обединеното кралство две години преди самия него, че са се видели отново за последен път преди две години или две години и половина, но че не е знаел нищо за евентуалните постановени срещу него осъдителни присъди. С оглед на тези обстоятелни обяснения не би могло да се приеме за надлежно доказано твърдението, че г-н Abdulrahim „поддържа тесни връзки“ с г-н Камока. Освен това, дори да се докаже, че срещу г-н Камока е била постановена евентуална осъдителна присъда за терористична дейност, тя не би могла да се използва срещу г-н Abdulrahim, ако липсват данни за лично участие на последния в такава дейност. Следователно наличието на петия специфичен мотив явно не е надлежно доказано.
- 89 Следователно в случая данните в изложението на мотивите не позволяват да се докаже надлежно твърдението, че към момента на включването му в спорния списък г-н Abdulrahim действително е бил свързан с Ал Кайда.
- 90 Документите, приложени към отговора на Комисията на процесуално-организационното действие, постъпил в секретариата на Общия съд на 20 януари 2014 г., също не позволяват да се докаже основателността на изтъкнатите срещу г-н Abdulrahim мотиви. Освен това тези документи видимо са ирелевантни, тъй като по-голямата част от тях са изготвени както след включването на г-н Abdulrahim в списъка на Комитета по санкциите, така и след приемането на Регламент № 1330/2008 и поради това не са могли да бъдат взети предвид нито от Комитета по санкциите, нито от Комисията при преценката дали е целесъобразно замразяването на средствата на г-н Abdulrahim.
- 91 По-конкретно писмените свидетелски показания („witness statement“) на началника на отдела на FCO за борба с тероризма от 18 май 2011 г., дадени пред High Court по дело *The Queen on the application of Abdulbasit Abdulrahim v. Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs* (приложение 1 към отговора на Комисията), разкриват по същество, че първоначалното решение на FCO да предложи включването на г-н Abdulrahim в списъка на Комитета по санкциите през юли 2008 г., се основава главно на факта, че „държавните служители, на които е възложена работата по този случай, са вярвали, че разполагат с убедителни доказателства за членството на [г-н Abdulrahim] в [ЛИБГ]“, а оттам и за „връзката с Ал Кайда“ (точка 21). Това убеждение обаче не е подкрепено с данни или доказателства, а изложението на мотивите, което Обединеното кралство изпраща на Комитета по санкциите вследствие на това решение, за да обоснове включването в списъка, напълно съответства на обобщението на мотивите на Комитета по санкциите.
- 92 Приложение 2 към отговора на Комисията е препис от речта на Ayman Al Zawahiri и Abu Laith Al Libi от 3 ноември 2007 г., в която се съобщава официалното сливане между ЛИБГ и Ал Кайда. Този документ обаче изглежда ирелевантен в случая с оглед на съображенията, които вече бяха изложени при проверка на общия мотив, изтъкнат срещу г-н Abdulrahim (вж. точки 73—82 по-горе).
- 93 Приложение 3 към отговора на Комисията е писмо от 8 декември 2010 г., което е изпратено от постоянния представител на Обединеното кралство на председателя на Комитета по санкциите и в което се излагат по-специално причините тази държава членка да иска да бъде заличено името на г-н Abdulrahim от списъка на Комитета по санкциите, но не се уточняват причините, поради които включването в посочения списък се е смятало за обосновано през юли 2008 г.

- 94 Приложение 4 към отговора на Комисията е писмо на FCO от 18 януари 2014 г. до Комисията, придружаващо документите в приложения 1, 2 и 3.
- 95 Приложения 5 и 6 към отговора на Комисията са статии от печата, в които се говори за сливането на ЛИБГ и Ал Кайда през 2007 г. Те са ирелевантни в случая предвид съображенията, които вече бяха изложени при проверка на общия мотив, изтъкнат срещу г-н Abdulrahim (вж. точки 73—82 по-горе).
- 96 На последно място, приложения 7, 8 и 9 към отговора на Комисията са статии или проучвания, които съдържат главно обща информация за ЛИБГ или за Ал Кайда, или за ислямисткия тероризъм в Обединеното кралство и по никакъв начин не се отнасят до конкретния случай на г-н Abdulrahim.
- 97 От извършения по-горе анализ и само от материалите по преписката, с които разполага Общият съд, е видно, че нито едно от твърденията, отправени срещу г-н Abdulrahim в изложението на мотивите, представено от Комитета по санкциите, не е в състояние да обуслови приемането в рамките на Съюза на ограничителни мерки срещу него, тъй като или мотивите са непълни, или липсват данни или доказателства в подкрепа на съответния мотив с оглед на обстоятелствените възражения на заинтересуваното лице (вж. в този смисъл Решение по дело Kadi II, точка 163).
- 98 При това положение Регламент № 1330/2008 трябва да бъде отменен по посочените в предходната точка правни мотиви (вж. в този смисъл Решение по дело Kadi II, точка 164), без поради това да е необходимо Общият съд да се произнася по останалите правни основания, оплаквания и доводи на г-н Abdulrahim.

По съдебните разноски

- 99 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Съветът и Комисията са загубили делото, в съответствие с исканията на г-н Abdulrahim те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски, направени във връзка с жалбата за отмяна, включително тези по производството по обжалване пред Съда.
- 100 В съответствие с член 97, параграф 3 от същия правилник, тъй като г-н Abdulrahim е получател на правна помощ, а Общият съд е осъдил институциите ответници да заплатят съдебните разноски, тези институции трябва да възстановят на касата на Общия съд предварително отпуснатите като правна помощ средства.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

- 1) Отменя Регламент (ЕО) № 1330/2008 на Комисията от 22 декември 2008 година за изменение за сто и трети път на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните, в частта относно г-н Abdulbasit Abdulrahim.**

- 2) **Осъжда Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия да заплатят, наред с направените от тях съдебни разноси, разноските на г-н Abdulrahim във връзка с жалбата за отмяна, както и средствата, които Общият съд предварително е отпуснал като правна помощ.**

Parasavvas

Forwood

Bieliūnas

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 14 януари 2015 година.

Подписи